

ЗАКОНСКА РЕГУЛАТИВА И КООРДИНИРАНОСТ НА СЕКТОРСКИТЕ ПОЛИТИКИ: ШУМАРСТВО И ЖИВОТНА СРЕДИНА

Македонка СТОЈАНОВСКА, Марина МИОВСКА^{*)}

АПСТРАКТ

Овој труд дава анализа на законската регулатива на секторите за шумарство и животна средина од аспект на нивно преклопување и координираност. Креирањето на секторските политиките во голем дел е условено од хармонизацијата на националната регулатива за животна средина со ЕУ регулативата. Ова во голем дел го потврдено и со Просторниот План на РМ. Управувањето со природата како објект од заеднички интерес се поставува како проблем помеѓу секторите. Моменталната ситуација упатува на напори за воведување различни типови на управување со природните ресурси. Сево ова има влијание врз развојот на националната политика.

Клучни зборови: координирање, легислатива, просторен план, национална политика.

1. ВОВЕД

Целта на овој труд е да даде придонес за подобро разбирање на проблематиката на шумарската политика како и развојот на политиката на нашата земја.

Почетоците на шумарството како гранка се среќаваат уште од самото постоење на човекот. *Шумарство претставува наука, вештина и практика на одржливо стопанисување со шуми и други природни ресурси кои се појавуваат во шума и на шумско земјиште.* (Стратегија за одржлив развој на шумарството во РМ, 2006год.) *Шумите, како природно богатство се добро од општ интерес за Републиката* (Закон за шуми, 1997год. Член 3, Сл.весник на РМ). Функциите на шумата како и нејзините добра одсекогаш биле користени за задоволување на потребите на луѓето. Како гранка шумарството останало да постои до денешен ден, меѓутоа поради својот традиционален начин на работа ја губи својата атрактивност, за разлика од заштитата и конзервацијата на природата. Поради глобалниот тренд на екологијата сè повеќе се потенцира значењето на природа како и нејзините функции и се посветува внимание за заштита и конзервација на природата.

Потребата за координација се јавува како резултат на постоењето на меѓузависноста. Доколку не постои зависност помеѓу страните, ќе нема што да се координира (Malone & Crowston, 1994, цитиран Weigand, 2003). Според Habermas

^{*)} Доц. д-р. Македонка Стојановска, Шумарски Факултет, Република Македонија, е-маил: makedonka@sf.ukim.edu.mk
Марина Миовска, ФОПЕР мастер студент, Шумарски факултет, Универзитет во Белград, Република Србија, е-маил: mmiovska@yahoo.com

(1984, цитиран Weigand, 2003, p.124), координираноста добива значење само доколку засегнатите страни осознаат дека зависат едни од други од тоа како се однесуваат во конкретната ситуација. Овде тоа подразбира да се контролира ситуацијата што се чини проблематична, преку изведување на одреден акционен план.

Притоа може да се посочат различни типови на координација. Според Nan, (2003) правењето на анализи на координацијата, покрај поделбата на секвенцијална и симултана, постојат пет основни пристапи на координација:

- ✓ Размена на информации;
- ✓ Размена на анализи;
- ✓ Заедничко планирање;
- ✓ Заедничко користење на ресурсите;
- ✓ Меѓусебна соработка.

Elinor Ostrom (цитиран Sabatier 1999, p 12), прави разлика помеѓу координираност на краток период.

Доколку шумарството и животната средина се набљудуваат одделно како два субјекти, може да се каже дека функционираат скоро беспрекорно. Меѓутоа во услови на заедничко дејствување на една површина, односно компетенции на повеќе правни субјекти на една иста територија (шуми, пасишта, водни ресурси,...), појавата на конфликт е неизбежна. На тој начин, законската регулатива, спротивставените интереси, како и различната дистрибуцијата на моќ помеѓу засегнатите страни, секогаш создаваат предуслови за конфликтни ситуации. Со оглед на комплексноста на ситуација и со цел да се направи добра и концизна анализа, истражувањето завзема соодветен опсег на анализа и покривање на проблемите. Притоа таа анализа треба да се базира на организациската и институционалната поставеност на секторите за шумарство и животна средина на Република Македонија.

На шумско земјиште во Република Македонија припаѓаат 11.596km² (1 159.600ha) од кои вкупната површина под шуми изнесува 947.653ha. (извор: Стратегија за одржлив развој на шумарството, 2006)

Под одржливо стопанисување се подразбира стопанисување и користење на шумите и шумското земјиште на начин и во обем (степен) со кои се одржуваат нивниот биодиверзитет, продуктивноста, способноста за регенерација, виталноста и нивниот потенцијал за исполнување сега и во иднина, на релевантни еколошки, економски и социјални функции на локално, национално и глобално ниво, односно на начин кој не предизвикува оштетување на други екосистеми¹ (Министерска конференција за заштита на шумите во Европа, 1993 Хелсинки, Финска) Додека пак стопанисувањето со шумите опфаќа планирање, организација, раководење и контрола на сите дејности во шумарството (одгледување, заштита и користење)

Во овој момент во Р.Македонија неколку различни претпријатија управуваат со различни ресурси на иста област. Всушност, управување со простор како концепт не постои во РМ, а на ова се надоврзува и различната дефиниција на термините: простор, земјиште, ресурс итн. Системот на управување во Македонија се заснова на управување со ресурси како термин. Притоа сите природни ресурси се управувани од страна на соодветни претпријатија со различна дејност и тоа: со шумите (дрвја, грмушки) управува ЈП Македонски шуми; со пасиштата – ЈП Македонски пасишта, со водите управуваат новоформирани водостопанства; ЈП Македонски шуми и ловечки асоцијации се одговорни за дивечот и ловството. Единствено со Националните паркови согласно Закон за природа се управува интегрално, па затоа се формирани Јавни установи Национални Паркови. Од тука, доколку истовремено на една површина се јави застапеност на повеќе од два ресурси имаме концентрираноста на

¹ Стратегија за одржлив развој на шумарството во Република Македонија

претпријатија со различни интереси. Од друга страна има преклопување на ингеренции и законска регулатива. Ситуацијата ја претставува реалната слика за преклопување на надлежностите и е повеќе од очигледно дека може да предизвика различни конфликтни ситуации, што е случај и со нашата земја.

Според важечкиот Просторен план на РМ (2004), се предвидува проширување и зголемување на 11,46%, со зголемување од 4,4% на веќепостоечките заштитени површини. Ова подразбира дека покрај другите природни ресурси овие заштитени подрачја ќе опфатат и одреден дел на шуми што ќе им бидат одземени на одредени подружници од Јавното претпријатие Македонски Шуми.

2. ОРГАНИЗАЦИСКА ПОСТАВЕНОСТ

Како објекти на истражување и анализа овде се претходно споменатите Министерство за Земјоделство Шумарство и Водостопанство и Министерството за Животна Средина и Просторно Планирање, кои се анализираат подетално. Сегментирањето на министерствата понатаму продолжува на сектори и управи на национално и регионално ниво. Шумарството како гранка во ресорното министерство е претставено на ниво на сектор додека секторот за животна средина како посебно министерство постои од 1998 година, а претходно беше дел од Миинистерството за урбанизам и градежништво.

Министерството за земјоделие, шумарство и водостопанство²

Шумарството во рамките на Министерството за земјоделие, шумарство и водостопанство е претставено преку посебен сектор притоа вклучувајќи ги следниве единици:

- Кабинет на Министерот за земјоделие, шумарство и водостопанство
- Заменик Министер
- Државен секретар
- Сектор шумарство
- Сектор за шумска полиција
- Сектор земјоделие
- Сектор за рурален развој
- Сектор за Евроинтеграции и
- Сектор за меѓународна соработка

- Државен инспекторат за шумарство и ловство

Државниот инспекторат за земјоделство. Во составот на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство спаѓаат и следниве тела:

-

- Управата за ветеринарство;

² Веб страна на Министерство за земјоделство, шумарство и водостопанство, www.mzsv.gov.mk

- Управата за водостопанство;
- Управата за хидрометеоролошки работи;
- Управата за семе и семенски материјал;
- Управата за заштита на растенијата;
- Фитосанитарна управа
- Државна Фитосанитарна Лабораторија

Според членот 21, од законот за работа на Организација и работа на органите на државната управа, („Сл. весник на Р. Македонија“ бр.58/2000 од 21.07.2000 година), Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство ги врши работите што се однесуваат на:

- земјоделството, шумарството и водостопанството;
- користењето на земјоделското земјиште, шумите и другите природни богатства;
- ловот и риболовот;
- заштитата на добитокот и растенијата од болести и штетници;
- следењето и проучувањето на состојбите со водите, одржувањето и подобрувањето на режимот на водите;
- хидромелиоративните системи;
- хидролошките и агрометеоролошките мерења, како и противградобијната заштита;
- проучувањето и истражувањето на метеоролошките, хидролошките и биометеоролошките појави и процеси;
- надзорот од негова надлежност и - врши други работи утврдени со закон.

Секторот за шумарство и ловство е составен од 4 одделенија и тоа: одделение за пошумување и одгледување, одделение за заштита на шумите, одделение за ловство и одделение за уредување и користење на шумата. Надлежностите за секое одделение се следниве:

- Одделение за пошумување и одгледување на шумите
- Одделение за заштита на шуми
- Одделение за ловство
- Одделение за уредување и користење на шумите

Министерството за Животна средина и просторно планирање³

Моменталната структура на Министерството за Животна средина и просторно планирање е организирано на следниов начин:

- Сектор за комуникација со јавноста – ККЈ
- Сектор за соработка и проектна координација
- Македонски информативен центар за животна средина – МИЦЖС
- Сектор за просторно планирање
- Сектор за одржлив развој и инвестиции
- Сектор за Европска Унија
- Сектор за општи работи
- Управа за животна средина

³ Министерството за животна средина и просторно планирање на РМ, www.moerrp.gov.mk;

- Државен инспекторат за животна средина и природа
- Служба за просторен информативен систем –ПИС

Овде шумарството има преклопувања и соработка во голем дел со Секторот за животна средина и Државниот инспекторат за животна средина, поради што се од значење за оваа анализа.

Како исполнување на одговорностите и задачите пропишани со закон, Министерството за животна средина и проторно планирање располага со преку 200 вработени кои се со полно работно време и одреден број на лица вработени на одреден временски период.

3. ЗАКОНСКА РЕГУЛАТИВА

Хармонизацијата на законските регулативи исто така се јавува како една од главните причини за постоечките проблеми поврзани со координацијата и последователно за генерирање на некои конфликтни ситуации.

3.1. Регулатива во шумарството

Република Македонија го добила првиот закон за шумарство уште во времето на поранешна Југославија. Донесен во 1974 година бил во сила цели 23 години се до осамостојувањето на Македонија, кога со транзициониот период се појавува потребата за нов закон. Во 1997 година е донесен нов закон кој во голем дел се базирал на стариот закон за шумарство („Службен весник на РМ“ бр.47/97) со некои измени во согласност со новиот економски и политички систем⁴.

Најбитната промена се состои во тоа што типот на сопствеништво се преминува од општествено во државно, при што како резултат системот на управување со шумите подлежи на промени. Како резултат на тоа шумарството е организирано како јавно претпријатие со седиште во Скопје и 30 подружници низ целата земја. Како радикална промена ова не било прифатено од страна на сите подружници во прво време. Меѓутоа законските регулативи биле донесени и јавното претпријатие започнува со својата работа во 1988 година.

За жал, поради непревземање на промени во организацијата со управување, јавното претпријатие продолжува да работи и да го генерира својот приход главно од искористување на дрво. Екосистем пристап не бил воспоставен при што секторот за животна средина го обвинува секторот за шумарство за изведување на активности што ќе го уништат отколку да ја подобрат животната средина.

Законот за шуми ги регулира одгледувањето, користењето и заштитата на шумите каде што подоцна е интегриран и значаен сегмент за севкупно управување со шумите. („Службен весник на РМ“ бр.7/00, 89/04)

Стратегијата за одржлив развој на шумарството (2006) во Македонија има комплетен пристап, инкорпорирајќи ги сите аспекти економскиот, еколошкиот, социјалниот и културниот аспект. Ова дава можност за понатамошни подобрувања на шумарството во Република Македонија, преку воспоставување на пристап за соодветна меѓусекторска координација. При што се овозможува нелимитиран проток на информација и здружени активности на сите нивоа, и во исто време ќе овозможи партиципација и поврзување на сите меѓународни институции и асоцијации во шумарството.

⁴ Blinkov, I., Stojanovska, M., Trendafilov, A., (2005): Forestry and Nature Conservation in the RM - Legislative and policy. In: *Proceedings of IUFRO conference, Zlatibor*;

Во продолжение ги пропишува следниве мерки:

1. Да се поддржи активното учество на државата во сите тела и структури на меѓународни организации и во процесите поврзани со шумарскиот сектор.
2. Остварување дијалог со други поврзани сектори со цел да се изнајдат решенија за меѓусекторските проблеми во процесот на формулацијата на политиката, стопанисувањето со шумските ресурси, развој на пазари и на индустријата.
3. Да се воспостави и да се зајакне меѓународната соработка во шумарството како и да се обезбедат услови за имплементација на меѓународни договори, конвенции и резолуции чиј потписник е Република Македонија.⁵

Земено во предвид комуникацијата и координацијата помеѓу со другите сектори нема значење доколку не се исполнети како активности во рамките на Акциониот план, кој пропишува воспоставување консултантски агенции. Улогата на овие агенции ќе биде да ги поврзе и да ја зајакне координацијата помеѓу институциите.

Делот од законската основа релевантна за шумарството е изразена преку:

- Закон за ловство („Службен весник на РМ“ бр. 26/09);
- Закон за семенски материјал, саден материјал и материјал за размножување, признавање, одобрување и заштита на сорта („Службен весник на РМ“ бр.41/00)
- Закон за заштита на природа („Службен весник на РМ“ бр.67/04);
- Закон за животна средина („Службен весник на РМ“ бр.53/05) и други закони.

3.2. Регулатива за заштита на природата

За потребите на интегрираната заштита на природата, ратификувани меѓународни договори, имплементација и транспозиција на релевантната ЕУ регулатива од областа на заштитата на природата, Собранието на РМ го усвои новиот Закон за заштита на природа („Службен весник на РМ“ бр.67/04). Овој закон преведува два клучни законски акта од ЕУ регулативата од областа на заштита на природа: Директива 1992/43 за конзервација на природните живеалишта на дивата флора и фауна и Директива 1979/409 за конзервација на диви птици. Законот исто така ја зема во предвид и Регулативата 338/1997 за заштита на видови на дива фауна и флора преку регулирање на трговија и поставување основи за понатамошна законска регулатива од предметната област. Понатаму регулативите ги земаат во предвид и генетски модифицираните организми како и нивното искористување.

Заштитата на природата се спроведува низ заштитата на биолошката и пејсажната разновидност и заштита на природното богатство во и надвор од заштитените области.

Овој закон регулира:

- Привремена заштита на загрозени диви видови се до нивно назначување со усвојување на посебен акт од страна на МЖСПП;
- Одредување на активности кои се забрануваат а се однесуваат на строго заштитени диви видови; Заштита на живеалишта и екосистеми, вклучувајќи одредени барања што ќе обезбеди набљудување на живеалиштата, заштита на области од важност за животната средина како и воспоставување мрежа на погодната состојба на заштитените живеалишта.

Заштитата на природата исто така е регулирана со Законот за Природа и Заштита на природа и промоција („Службен весник на РМ“ бр.13/03 консолидиран

⁵ Стратегија за одржлив развој на шумарството во Република Македонија, www.mzsv.gov.mk:

текст) од каде поимот посебно природно богатство е употребен за заштитени области. Во рамките на овој закон сите природни богатства, препознаени преку научни и експертски анализи како посебни природни вредности, уживаат специјална заштита.

Законската основа за заштитата на природата е исто така обезбедена преку меѓународни договори потпишани или ратификувани од страна на Република Македонија во областа на заштитата на природата. Во согласност со МЖСПП, МЗШВ врши идентификација на ретки видови дрвја во шумите со Одлука за именување на ретки дрвни видови, ставајќи ги под специјална заштита.

Како дополнување на овие закони, експертската основа за заштита на природа е обезбедена исто така преку Стратегијата за заштита на биолошка разновидност и Акциониот План, усвоени во Јануари 2004. Тука е дефиниран интегриран пристап кон заштита и одржливо користење на сите компоненти на биолошката разновидност, додека Акциониот План дефинира посебни акции со цел постигнување на целите поставени со Стратегијата.

Во основа не постојат разлики помеѓу постоечката национална легислатива и ЕУ Директивите за конзервација на природа. Повеќето од релевантните ЕУ законски акти за заштита на природата се преведени во Законот за заштита на природа („Службен весник на РМ“ бр.67/04) а целосна транспозиција ќе биде постигната со усвојување на подзаконите и другите потребни регулативи за спроведување.

Овој сектор исто така има стратегија за комуникација која укажува на тоа колку важно е прифаќањето на потребата за соработка и координација со другите сектори како услов за добро и успешно работење на сите сектори на ниво на државата.

Моменталната процедура усвоена од страна на Министерството при подготвување да завземе соодветна политика на приоритетни одлуки е да се консултира локалното население, да консултираат релевантни студии и закони, да се испита мислењето на засегнатите субјекти и да ја разјасни проблематиката на неделен колегиум. Но не е јасно дали ова функционира навистина како што е и назначено. Со почит кон стратешкото планирање, МЖСПП се потпира на меѓународните експерти достапни за консултации во рамките на разни проекти.

Како најважен формален механизам за комуникација и меѓусекторска соработка помеѓу министерствата во Македонија овозможена преку формални состаноци на Секретаријат на Влада. Овие средби се координирани состаноци на Државните Секретаријати на кои точките што се дискутирани претходно за да бидат додадени на Агендата на Кабинетите на Министерите. Владата е исто така *embarcking on* а на проект за развој на мрежни компјутери за сите министерства.

Меѓуминистерските групи се успешен метод на работа на мрежата за креирање на политика и се чини дека оваа меѓуминистерска комуникација функционира добро каде релевантните персонални врски се хармонични, како на пример раководно тело за стратегијата за биодиверзитет.⁶

4. ОГРАНИЧУВАЊА ВО ПОЛИТИЧКИТЕ МРЕЖИ И ПОТРЕБИ ЗА ПОДОБРУВАЊЕ

Сите факти презентирани погоре даваат слика на едвај задоволувачко ниво во процесот на развој на шумарската политиката на Република Македонија. Како главни причини за ваквата ситуација се јавуваат следниве:

- Политиката влијае на сите нивоа на управување;

⁶ Стратегија за комуникација на животната средина, Технички извештај, www.moep.gov.mk ;

- Недостаток на механизам да ги апсорбира политичко – општествените организации, професионални асоцијации, посебно економски организации што не се од јавен карактер и локалното население (оние што сепод влијание на политиките);
- Неадекватни релации во МЗШВ во однос на секторот за шумарство;
- Недоволна партиципација или назначување на несоодветни службеници од страна на ресорното министерство, во поглед на политички процеси и настани;
- Недостаток на вештини за работа со компјутери, познавање на странски јазици и сл., на владините службеници;
- Мал број на меѓународна поддршка за проекти за советување, обработка и анализирање (класично финансирање на креирање на политиката и партиципација во методологија за обработка на податоци и меѓународна и регионална шумарска политика);
- Недостаток на финансиски фондови;
- Бавна и нерегуларна размена на информации, како резултат на неадекватна ИТ опрема и посебно на ниво на општини.

Други ограничувања укажуваат на недостаток на меѓусекторска соработка помеѓу различни сектори во МЗШВ со МЖСПП како и со други владини агенции кои го отежнуваат адекватниот пристап и вклучување на макро економски предвидувања во развојот на шумарската политика.

5. ДИСКУСИЈА И ЗАКЛУЧОЦИ

Со цел да се воспостави успешна работа, секоја организација има потреба од добро воспоставена внатрешна координација како и достигнато задоволувачко ниво на комуникација помеѓу сите застапени единици. Како потреба за задоволување на овие услови човечкиот фактор овде се јавува од како елемент од огромно значење. На тој начин комуникацијата во рамките на МЗШВ би можела да биде подобрена за постигнување на подобра севкупна комуникација и притоа да постигне надминување на ситуацијата на преклопување на надлежности и недостаток на добра и хармонизирана регулатива. Некои од мерките превземени во областа на развој на политиката имаат влијание на институциите и процедурите во шумарството. Меѓутоа со цел за остварување на успешна комуникација, организацијата треба да постигне високо ниво на размена на информации, ефикасни механизми за размена на информации и донесување на одлуки и најважно, заедничко разбирање и мисијата и целите на организацијата.

Законот за реорганизација на органите на управата, донесен после секој политички избор рефлектира промена на влијанијата на политичките партии и личности. За таа цел, специфичните одговорности на секоја поединечна институција не може да бидат земени као комплетно вистинити. Јасно е дека секторските закони треба да содржат повеќе општи провизии во однос на одговорности. Меѓутоа во следниот период, јасната поделба на одговорностите помеѓу министрите и јасната поделба на одговорности помеѓу министрите и јасните барања во однос на меѓуминистерската координација е потребно да се воспостават.

Додека постои повремена соработка помеѓу двете министерства, генерално ќе има слаба комуникација помеѓу двете министерства. Како резултат на недостаток на координација во составување на досегашната легислатива, постои степен на преклопување на надлежности помеѓу МЖСПП и МЗШВ од областа на управување и

следење на состојбата на водите, шуми, пасишта, земјоделско земјиште, риболов и заштита на растенијата што повремено предизвикува несогласување.⁷

Со цел надминување на моменталната ситуација, некои работи треба да бидат направени за подобрување на структуралните проблеми на поврзување. Исто така и подобрување на комуникацијата на структурите за создавање на шумарската политика во рамките на МЗШВ и МЖСПП и помеѓу надворешните фактори на регионално, национално и меѓународно ниво.

Препораките укажуваат на следново:

- Воспоставување на подобрена политичка мрежа како и зголемување на веќе постоечката;
- Зајакнување на комуникацијата на креаторите на политиката;
- Пристап на партиципација, учество на сите заинтересирани субјекти при донесувањето на некој акт;
- Јакнење на човечките капацитети (јазичи и ИТ вештини);
- Подготовка на предлог проекти и аплицирање за домашни и меѓународни проекти;
- Заедничко вклучување на проекти и политички процеси;
- Јакнење на генералната свест и воља за прифаќање на новите трендови на одржливост.

Во согласност со ова, треба да биде спомнато дека новиот закон е во процедура и за што се надеваме дека со негово донесување барем некои од овие ограничувања ќе бидат надминати.

7. РЕФЕРЕНЦИ

- [1] Blinkov, I., Stojanovska, M., Trendafilov, A., (2005): Forestry and Nature Coconservation in the RM - Legislative and policy. In: *Proceedings of IUFRO conference, Zlatibor*;
- [2] Blinkov I., Stojanovska M., (2003): Difference between land management in Macedonia and EU countries, In: *Proceedings of International Conference, Ohrid/Macedonia*;
- [3] Стратегија за комуникација на животната средина, Технички извештај, www.moep.gov.mk;
- [4] Закон за животна средина (вСл. Весник на РМг No.53/05);
- [5] Закон за шуми („Сл. Весник на РМ“ No. 47/97);
- [6] Закон за заштита на природата („Сл. Весник на РМ“ No.67/04);
- [7] Стратегија за заштита на биодиверзитетот на РМ, www.catsg.org;
- [8] Стратегија за одржливо шумарство на РМ, www.mzsv.gov.mk;
- [9] UN Convention on Biological Diversity, (UN CBD), www.cbd.int;
- [10] Weigand H., van der Poll F., and de Moor A. (2003): Proceedings of the 8th International Working Conference on the Language-Action Perspective on Communication Modelling (LAP 2003), http://infolab.uvt.nl/research/lap2003/weigand_etal.pdf;
- [11] Nan, A. (2003): vIntervention Coordination.г *Beyond Intractability*; (eds) Guy Burgess and Heidi Burgess. Conflict Research Consortium, University of Colorado, Boulder; Posted: September 2003, (http://www.beyondintractability.org/essay/intervention_coordination/);
- [12] Просторен План на Република Македонија (2004).

⁷ Стратегија за комуникација на животната средина, Технички извештај, www.moep.gov.mk ;

SUMMARY

LEGISLATION FRAMEWORK AND SECTORAL POLICIES COORDINATION: FORESTRY AND ENVIRONMENTAL SECTORS

Makedonka STOJANOVSKA, Marina MIOVSKA^{*)}

The paper is going to give an overview of relevant policy conclusions, in order to contribute to better understanding of forest policy issues and policy development of the Republic of Macedonia. It analyzes the legislation framework, regarding the forestry and environmental sectors of the country, in terms of their coordination and overlapping. Creating of the sectoral policies in big part is conditioned by the harmonisation of the national environmental regulation with the EU legislation. This can be confirmed also by the Spatial Plan of the Republic of the Macedonia according to which is prescribed additional enlargement of 4.4% protected areas. Concerning to the fact that within one protected area among other natural resources there are comprised also the forests and not any forest but high quality forest that can contribute with a big percentage to the Public enterprise financial construction. Furthermore is given overview of the organizational structure of the relevant ministries and existing law regulations in these areas.

Forestry and environment sectors, are addressing nature management as a mutual object of interest. From other point of view, it appears as the biggest obstacle for establishing good sectoral communication and coordination. This imply to the very complex situation reflected by the plenty of stakeholders operating on the same area. It is expressed by forcing certain endeavours of nature resource management by each side, as a result of differing attitudes and perceptions of the development and sustainability of the nature resource management. From here, the main object of interest, overlapping jurisdictions and attaining equal rights of each side to impose different type of management and other issues related to the policy processes and institutions can generate complex conflicting situations.

All these factors can have substantial influence if a holistic approach is used for setting the regulative framework which will have contribution to the creation of the sectoral policies and their coordination. Furthermore, the well established coordination between these two sectors can significantly improve national policy in general.

Key words: Coordination, legislation framework, spatial plan, holistic approach, national policy.

^{*)} Ass. Prof. Makedonka Stojanovska, Faculty of Forestry, Skopje University, Aleksandar Makedonski bb, Skopje, Macedonia. Contacts: tel. +3897559970; e-mail: makedonka@sf.ukim.edu.mk.
Marina Miovska, FOPER MSc student, Faculty of Forestry, University of Belgrade, Kneza Višeslava 1, Belgrade, Serbia. Contacts: tel. +38970613340, e-mail: mmiovska@yahoo.com;